

Kamerat!

Nazipampene, særlig den fremrakende vinglepaven, Birger Aamodt, har hatt det travelt med i intervjuer i "Fritt Folk" å forkynne at de "gamle tillitsmenn" og medlemmene i fagorganisasjonen har møtt "nyordningen" med forståelse og tilfredshet. Det er en sannhet med usædvanlige modifikasjoner. Det vet også Aamodt godt. Men han sier det likevel. For å stive opp seg sjøl og de andre svikerne, og for å kaste andre - først og fremst de tyske herrer - blår i øynene. Det er det motsatte som er tilfelle. Den nye ledelsen er møtt med den sterkeste misstru og antipati, og det fins ikke en eneste skikkelig arbeider som er tilfreds over at fagorganisasjonen er stjålet fra dem av nazipakket. Og for de gamle tillitsmenn er fornødt at de nær sagt alle sammen ønsker seg vekk fra jobbene og et virke som de daglig vemmes ved. Det er bare noen få som trives med den nye tingenes tilstand, det er typen Severin Arnesen, som har latt seg skremme inn i NS. og som nå strever verre for å vinne aktelse hos de nye herrer og mestre. De nye kommisarar er stort sett mottatt med den kulde og forakt de fortjener. Dessverre er det noen ganske få tillitsmenn som har sunket ned til et "hyggelig" samarbeid med en del av dem. De undser seg ikke en gang for å vise seg ute sammen med kommisarar over "et glass". Vi har disse fyrene i kikkerten. Men skal foreløpig ikke henge dem ut. Det kan jo være at de før det er forsent skjønner at de har fått beina på skråplanet og berger seg i land. Men det er ikke mange av denne typen, som sagt. De fleste tillitsmennene holder stand. Og det gjør også medlemmene. Indel av kommisarar har fått føle hva folk mener om dem. Bl.a. før nevnte Birger Aamodt. Han sammenkalte i forrige uke forbundets hovedstyre. Før det tok fatt på saklisten ba styrets eldste medlem, en traust og solid organisasjonsmann, om svar på et par spørsmål. Før det første ville han vite om styremedlemmene heretter som før kunne uttale sin ærlige og frie mening om sakene. For det annet ville han og styret ha greie på om de heretter ville ha noe å si over forbundet og forbundets gjeremål. Aamodt ga et ullent svar. "En kunne fritt uttale seg, men uttalelsene måtte være saklige". (D.V.S at ikke noe som strir mot den "nye tid" og NS. tales.) Når det gjaldt styrets kompetanse, var situasjonen nå blitt den at det bare kunne "gi råd". Det var HAN, Aamodt, som bestemte! Dette svaret foranlediget ikke videre bemerkninger fra styremedlemmenes side. Aamodt tok så fatt på sakliste. Sak for sak. Ingen av styremedlemmene forlangte ordet til en eneste sak. Det ble overmodet ikke sagt et kvakk av en eneste under hele det fortsatte møtet! I isende trausthet hørte hovedstyremedlemmene på Aamodt til han var ferdig - og så gikk de. Det er det han kaller "forståelse for og tilfredshet med nyordningen"!

Aamodt er fornødt ikke særlig høy i hatten om dagen. Han har gang på gang gitt uttrykk for at han er i en vanskeligere klemme enn de tillitsmennene som er tvunget til å forbli i sine stillinger. I stedsstyrets møte tirsdag karakteriserte han det med at "veien fra taburetten til muren er slutt ikke så lang for meg heller"!

En annen kommisar som har fått føle medlemmenes forakt er gamle forvrvvlete Aksel Schultz. Han møtte opp i Murerens Union og ga her en rede-gjørelse for NS.s maktovortagelse i forbindelse med det rundskriv han hadde sendt ut. Han antydte bl.a. en kontingentfornyelse og begrunnet den med at fagorganisasjonen ville komme til å få uttelling til "vinterhjelpen" og andre naziformål (han nevnte ikke "Legion" og Standarte Nordland", men dit skal vel også en del av kontingenten vi betaler, ta veien). Schultz fikk grei beskjed om hvor murerne står. Han fikk en påpakning som han ikke

kunne drøyt en, og satt bare og dukket seg under slagene hans tidligere kolleger og arbeidskamerater rettet mot ham personlig og mot den sjofle bevegelsen han representerte. Det blir sikkert en stund til den kommisariske formann atter våger seg ned i Murernes Union!

Bare andre herrer kommisarer tør møte medlemmene og tillitsmennene vil de alle få merke det samme - kald forakt og den vildeste trang til å kryste deres elendige krempersjole!

- V -

Irritasjonen over flagget og toppluen.

Våre nazier er svært numørsyke og lett å irritere. Særlig har de følt seg ille berørt ved å se det norske flagget. (Det må være kors, sol eller hate, skal det kunne noe! Antakelig regner de slik at det er godt å øve seg til de tunge kors de sjøl skal få bære engang. En også sådanne uskyldige og gammalkjente plagg som toppluer er sistand til å øgre det vesle vettet ut av skelten særlig på små-quislingene. Er de røde i fargen er det reint ille.

Hadde en ikke visst hvor rått pøbelaktig hirdgjengene kan opptre, kunne en fristes til latter over følgende ordre som er gått ut til samtlige politistasjoner og avdelinger i Oslo:

"Det er mulig at hirden kommer r tik å gripe inn i noe større utstrekning enn før overfor folk som går med røde luer. Det blir betraktet som en demonstrasjon som hirden har retorsjonsrett (gjengjeldesrett) overfor. Politietasjo skal ikke gripe inn overfor denne aksjon og ikke blande seg bort i den. Folk som beklager seg over hirdens opptreden skal tilholdes ikke å gå med røde luer, og henvises eventuelt til statspolitiet. St. betjenten har ansvaret for at samtlige funksjonærer ved stasjonen blir gjort kjent med ovenstående ordre.

Ordre fra fullm. Starnum (adjutant)"

Det er uhyggelig å se hver maktledigst politiet gjøres. De får ikke blande seg i noe! Hvem kunne ha forestilt seg politiet satt bort i en sånn skummel skammekrakk? Det er umiddelbart godt å vite at storparten av mennesket er like forbannet på NS, og alt dets vesen som det norske folket eldels er. Det berger for at disse uverdige tilstander en gang skal ta slutt. Politiet ser nemlig ikke på det norske flagget med samme øyne som hitleravleggerne.

Vi er i stand til å gjengi avskrift av et brev som en kjent oslo-mann har sendt til politiinspektør Sitje etter en samtale med ham. Dette brevet tør påregne den største interesse nå, da hirdbøllene grasserer som verås med folk som drister seg til å være nordmann på tross av at tyskerne har besatt landet. Brevet lyder:

"Til chefen for ordenspolitiet,

herr politiinspektør Sitje, Oslo Politi.

I henhold til avtale bekrefter jeg min samtale med herr Politiinspektøren således:

Min hustru blev igår - 8. oktober - ved 12 tiden stoppet av en hirdmann i 20-årene i trossen som uttalte at nu måtte det være slutt med å bære det norske flagg. Hirdmannen tok flagget av min hustrus drakt. Da min hustru hadde vanskelig for å beherske seg ved å finne seg i slik opptreden på høyløys dag i Oslo, så hun til side for hirdmannen. Min hustru vil derfor ikke kunne gjenkjenne vedkommende person, hvorfor Deres elskverdige tilbud om å forfølge saken er hensiktsløs.

Videre bekrefter jeg Deres meddelelse til meg om at det ikke er forbudt å bære det norske flagg på klær, og hvis jeg eller noen annen blir antastet for flagget kan en henvende seg til nærmeste politistøtgeforlange beskyttelse, hvilket politiet plikter å gi.

Såfremt jeg ikke mottar noen imøtegåelse fra Dem i anledning av dette referat, oppfatter jeg referatet som godtatt av Dem.

Erbsdigst N.N. (sign.)

I Oslo kommune

fortsetter utrenskningen. Den siste fagsjef som er avsatt er den høyt ansatte sjef for folkeoplysningsvesenets direktorat, direktør Bessel. Nazistene har lenge sett seg lei på ham fordi han ikke i alt og ott var villig til å løpe deres ærender.

Videre er Næringsnemnda avsatt, og NS. har satt inn sine folk der. Vi finner igjen den evindelige økonomisjef Trondsen, som nå snart går Lippestad en høy gang når det gjelder antall stillinger. De øvrige medlemmer er en viss her Forbød (svigersønn av den lumre direktør Hilditch i De-No-Fa.) og en tredjemann med et like "norske" navn Reichelt. Ellers fortsetter NS. å anbringe partifeller i kommunale stillinger. Det siste i så henseende er at for. kalner ved Frognersetra, Bjørkvall, er blitt igjennstrøket. Det er jo ikke så høye med kvalifikasjonene lenger, bare medlemskapet er i orden.

- V -

En angiver.

En av de farligste NS.angivere i Oslo kommune er pantefullmektig Bjerke, tidligere redaktør av "Kommunen og Vi". Han sitter dagen lang og lager klageskrifter mot høyt ansatte og hederlige kommunale tjenestemenn, som han av en eller annen grund har hatt noe utestående med opp gjennom åra. Denne sleske fyren bør en være på vakt mot.

- V -

Eplet faller ikke langt fra stammen.

Solveig Berntsen fra Ski er bare 15 år, men angiverske i stor stil. Det er vel unndvendig å fortelle at hun er av dem som "går" med tyskerne, men det trengs kanskje å opplyse at hun er datter av "Potet-Berntsen" som i øyeblikket residerer som "kommisar" i Oslo Sten-jord-og cement.

- V -

Arkivene forsvant.

NS. i Asker og Berum har vært utsatt for et beklagelig uhell. Begge avdelinger av NS har nemlig på en mystisk måte mistet sine arkiver. Naziene er blitt ytterst oppskaket over denne tingen til å få en nøyaktig forteg- nelse over forrederne i disse kommuner. Og de har satt himmel og helvete i bevegelse for å finne tjuvene.

- V -

Tyrkerne og Kongen.

Den nye rikstelefonkatalogen for Oslo og Omegn, som skulle vært ute i midten av september, er nå endelig ferdigtrykt.

Utdelingen til abonnentene begynte i midten av oktober. Etter at ca. 5000 kataloger er utlevert til abonnentene, gir plutselig tyskerne ordre om at utleveringen skal stanses.

Tyskerne har nemlig oppdaget at man under fortegnelsen over telefonene på Slottet har nevnt Kongen og Kronprinsen. Det heter bl.a. H.M.Kongens vaktrom, H.M.Kongens vaktstående adjutant, H.M.K.Kronprinsens adjutant osv.

Dette tålte ikke de tertefine "vennene våre" og nå skal resten av opp- laget - over 100 000 eksemplarer - makuleres! De representerer i penger depou- nette sum av ca. 350 000.- kroner!

- V -

Vestad arrestert.

Den kjente organisasjonsmann, sekretær Peder Vestad i Norsk skog- og landarbeiderforbund, ble arrestert fredag 18.ds. Tidligere på dagen hadde Vestad hatt et sammenstøt med nasikommisaren i Forbundet, Rolf H. Jahrmann. Jahrmann er en herre som kan være truende til å ta hevn ved de avskyeligste midler.

- V -

"Fritt Folk"

skal nå tvinges inn på alle styremedlemmer og andre tillitsmenn i fag- organisasjonen i Oslo og Omegn. Foreningene er pålagt å sende inn adresser under foregivende av at det er "Meddelelsesbladet" som skal sendes til foreningsmedlemmene. Og så kommer "Fritt Folk" i stedet. Samspillet er i

skjønneste orden. Det er imidlertid synd å si at bladet mottas med noen begeistring til tross for gratisabbonementet (foreløbig). Avisbudene har måttet ta med seg tilbake de fleste avisene! Nei, det blir sannelig ikke så lett å nazifisere de fagorganiserte!

- V -

Stilt seg til tjeneste.

Blandt dem som har stilt seg til tjeneste for "nyordnerne" i L.O. er sekretæren i Aust-Agder fagl. samorganisasjon, Baard Norheim. Han opptrådte bl.a. sammen med den beryktede Gestapo-redskap Godtfred Gran på et tillitsmannsmøte i Arendal fornylig - og var med på å ordne enstemmig oppslutning om den nye naziledelsen.

- V -

Nye arrestasjoner.

Tillitsmannen i Lokomotivpuusernes forening, Arne Stensrud er arrestert. Arrestasjonen skal etter sigende stå i forbindelse med besiddelsen av et radioapparat.

På Bryn har politiet arrestert en hel klikk som har lyttet til London og andre frie radiostasjoner, og spredt meldinger i distriktet. De arresterte er studentene Svein Lund, Knut Urdaahl og Per Mohrog, den sistes far og mor. Foreldrene er tatt fordi de grov ned radioen i hagen etter at sønnen var tatt. En kan ikke annet enn gledes over at gode nordmenn ofrer seg for å bringe sanne nyheter ut til folk, men samtidig må det innprentes forsiktighet. Det er spioner og provokatører i hver grend, på hvert gatchjørne, i hver trikk og hvert tog. Vær forsiktige!

- V -

Sekretær Kaare Solhjell i Handelsdepartementet er arrestert. Årsaka er ukjent.

Trodag den 17.ds. foretok statspolitiet rassa i Wittusen og Jensen. Foranledningen var misstanke om spredning av illegale skrifter. Firmaets sjef, grosserer Leif Jensen, og hele 16 av firmaets funksjonærer ble arrestert. Grosserer Jensen og hans bror, Odd, har også tidligere sittet i fengsel hos tyskerne.

- V -

NS. skyver ut.

Bjarne Henriksen, bror av den avsatte og arresterte formann i Norsk Kommuneforbund Torbjørn Henriksen, er sparket fra sin stilling som formann i Oslo Parkvesen. En av sesongarbeiderne som er medlem av NS. troppet opp sammen med kontorsjefen og ga beskjed om at Henriksen var avsatt og at han skulle overta.

- V -

Rikskomisær og skolestengningen.

Rikskomisær i egen høye person har gripet inn i konflikten ved Ullern og Hegdehaugen skoler. Han har i en skrivelse til Kirkedepartementet gjort åpningen av Hegdehaugen og Ullern skoler avhengig av at de skyldige elever og lærere skal straffes og dessuten at 10 prosent av elevene skal utvises og utelukkes fra videre skolegang og avleggelse av eksamener. Ordren til departementet går ut på at det skal settes opp en fortegnelse over elevene og i denne fortegnelsen skal det gjøres anmerkninger ved de elever som blir foreslått til utvisning.

- V -

Analfabetenes tid.

Den tilsatte komisær i Oslo og Akershus faglige Samorganisasjon, Bjørn Lageraasen sammenkalte forleden til møte i Bærum faglige utvalg, hvor han i følge saklista skulle redegjøre for fagbevegelsens stilling. De tilstedeværende fikk imidlertid ikke høre noe om det emnet skulle dreie seg om, men fikk isteden en utmerket oversikt over herr Lageraaens levnetsløp fra fødselen

av og til dags dato. En av de tilstedeværende uttalte at Lageraaen var den største faglige analfabet han hadde truffet på de mange år han hadde deltatt i fagbevegelsen.

Den samme herr Lageraaen har hatt sitt kontrafei og personalia i "Fritt Folk". I denne artikkel har man imidlertid glemt å fortelle at han er strøket som medlem i sin fagforening på grunn av kontingentrestanse.

- V -

Avsettelse og arrestasjoner i Trondheim.

Kommuneforbundets Trøndelagskontor er nedlagt og sekretær Nils Aune entlediget fra sin stilling. Johan Flønes, Trondheim, som er medlem av dette forbunds styre er arrestert. Hans sønn er arrestert samtidig.

- V -

Innpliktoppfyllende organisasjonsmann.

Landsorganisasjonens kommisariske formann, Odd Fossum, har vært et "godt" medlem av fagorganisasjonen. Da han ble tilsatt som formann i L.O. var han ikke medlem av sitt forbund, men strøket på grunn av kontingentrestanse. Like etter han tiltrådte, henvendte han seg til kommisaren i Handels- og Kontor, "Oste-Berg" og fikk ham til å ordne medlemskapet. Han skyldte 72 kroner - for et helt år. Det er mannen som nå sender ut parole om tvangs-kontingent og straffeforfølgninger mot folk hvis de skylder over 2 måneder i kontingent.

- V -

Samvittigheten.

Nazipampene har hatt litt slett samvittighet likeoverfor de tillitsmenn som nå er arrestert og dømt og de som ble avsatt i forbindelse med "nyordningen".

Det er et utslag av denne dårlige samvittighet når det nå enda ig er blitt truffet en ordning med lønn i oppsigelsestid for de tillitsmenn det gjelder.

For de tillitsmenns vedkommende som er dømt, skal familiene ha lønn til årets utgang. Det samme gjelder for de tillitsmenn som er arrestert eller fratatt sine verv før 9. september eller i forbindelse med "nyordningen". Tillitsmenn som egenhendig har nedlagt sine verv skal imidlertid ikke ha lønn og de får heller ikke sine pensjonsinnskudd tilbakebetalt. De som ikke er tilkjøps skal straffes på pungen.

- V -

De kommisariske formenns kompetanse.

Det er oppstått et visst røre omkring de nye kommisarers noe egenmektige disposisjoner. Et forbund har henvendt seg til L.O. i sakens anledning, og L.O. har sett seg nødsaket til å svare på spørsmålene i et rundskriv: Spørsmål 1 er: Har den kommisariske formann alene bestemmelsesrett over utbetalinger i forbundet. Svaret er et bestemt Nei. Videre er det spurt om kommisarene selv skal fastsette sine lønninger, utbetalinger av dietter og annen godtgjørelse. (Det er det de nå gjør). Svaret er et hipp til kommisarene. Det gis beskjed om at de skal rette seg etter de bestemmelser som gjelder for forbundet. Og de har ikke høve til å heve noen særlig godtgjørelse fordi om de har 2 husholdninger (det har som nevnt i forrige nr., kommisaren i Elektrikerforbundet gjort). Når det gjelder forhandlinger utenbys, skal kommisarene delta lik at det møter 2 fra forbundet selv om tidligere praksis har vært at det møter 1 og selv om utgiftene på dette viset fordyres til det dobbelte. Ellers er det at kommisarene kan ligge 1 måned på forskudd i lønn. (De regner vel med at det kan trengs når Pernilles korte frøkenstand en dag er forbi.)

- V -

Redselen for sabotasje.

Innenriksdepartementet har - etter tysk ordre - bestemt at skal opprettes såkalte bedriftsvern ved alle "livsviktige" bedrifter. Dette be-

driftsvern skal ifølge forordningen "sikre driften mot følger av uhell eller sabotasjehandlinger og såvidt mulig holde driften gående selvom dette skulle inntreffe."

Bedriftslederne har nåttet underskrive en erklæring. Denne forpliktelseserklæring er et så bindende aktstykke at vi gjengir den i sin helhet

"I erkjennelsen av at der bare ved uforstyrret virksomhet kan bli sikret arbeid og fortjeneste og dermed hele eksistensen for det norske økonomiske liv, det norske folk i dets helhet og for den enkelte norske arbeider, forplikter jeg meg til:

1. Best mulig å lede den bedrift jeg står i spissen for økonomisk og teknisk innenfor rammene av de gitte pålegg.
2. Hurtigst mulig å fjerne forstyrrelser og vanskeligheter av enhver art
3. Uoppholdelig - så snart jeg er blitt kjent med det - å gi melding til Innenriksdepartementet om sabotasje- eller spionasjehandlinger.
4. På hurtigste måte å gi melding til samme myndighet som nevnt under nr. 3. om enhver sabotasjemistenkelig bedriftsforstyrrelse med angivelse av årsaken, navnene på vedkommende mistenkelige personer, dens sannsynlige varighet og den planlagte avhjelp.
5. I de tilfeller hvor der foreligger formodet eller åpenbar sabotasje, av politimessige grunner ikke og foreta noen forandring i sakens stilling, (situasjonen) før de nødvendige politi-undersøkelser har funnet sted.
6. Å gi melding som nevnt under 3 om ethvert hemmelig materiale og ethvert tilfelle av spionasje.
7. Å foranledige ved øieblikkelig henvendelse til nærmeste politimyndighet at sabotasjemistenkelige eller spionasjemistenkelige personer blir arrestert og gi melding herom som nevnt under punkt 3.

Jeg er klar over at min bedrift hører til de "særlig livsviktige bedrifter" Og jeg er bekjent med at jeg utsetter meg selv for streng straff, hvis jeg ser gjennom fingrene med en sabotasjehandling eller en annen straffbar handling i bedriften og ikke straks avgjør melding.

Bedriftslederne har så utpekt nødmannskaper, som skal sikre "uforstyrret drift".

Det er påtagelig at tyskerne er engstelige for de folk de undertrykker. Det er også ganske påfallende hvor ivrige de er etter å gjøre alle mulige "ansvarlige" for ting som nå inntreffe i land som er besatt av fiendemakt. Jo lengere det varer, jo større blir tyskernes avmakt og jo strengere deres restriksjoner og krav om samarbeid og lojalitet. Men de gjør er og blir - samme hva de kaller det - bare tvang. Ingen gjør noe for dem frivillig og med glede.

- V -

Tysk arbeidsliv.

Fra Tromsø meldes at det nå arbeides 7 dagers uke á 12½ times dag eller 87 timers uke på alle de tyske militæranlegg nordpå. Maten er elendig - rasjonene er små. Matprisene stiger enormt. I et av landets rikeste laks distrikter betales der 10 kr. pr. kg. for laks. Tyske soldater driver en utstrakt smughandel. En pakke hollandsk tobakk betales det 50 kroner for. Simpelt brønnvin 100 kr. pr. flaske. Fra tysk hold er det truet med at der vil bli sendt norske arbeidere over på finsk side for å arbeide der med tyske militæranlegg.

- V -

Richard With og Erneys forlis.

En tidligere konstituert leder for Nasjonalhjelpen etter at NS overtok, "økonomisjef" Trondsen fikk 1. oktober dette brevkort fra Narvik: "D/S "Berøy" og D/S "Richard With" ble truet til å ledsage en tysk konvoi med tyske tropper ombord. 1400 tyske soldater mistet livet. Alle de norske som NS påstår er omkommet, døde ifjor under et tysk bombardement på

Narvik. Det er ikke en engelsk niddingsdåd, men en tysk niddingsdåd, og en niddingsdåd av NS. som samler inn penger til folk som døde ofjor. Heldigvis kjenner folk over hele landet sannheten. NS. kommer ingen vei med sine kjeltringstreker.

Heil og stjel
Narvikbobocrne."

Svensk røst.

I en av de skikkelige orienterte svenske aviser leser vi følgende artikkel: Den fjerde fänan:

Vid invigningen av L.O. (landsorganisationsjonens) kongress den 6. sept. forekom et vakkert og gripende innslag. De nordiske länderna företrädde av fanor och talare. Först talade statsminister Hansson, flankerad av Sveriges fana, och efteråt sjöngs unisont Du gamla, du fria. Så talade en dansk vid dansk fana och följd av Der er et yndigt land. Så en finländare med finsk fana och Vårt land. Därefter bars Norges fana in - ej följd av talare. - Terbovens og Quislings Norge hadde inte tillåtit någon representation. Då utbröt i stället långvarige applåder för broderfolkets stumma fana, och spontant togs Ja vi elsker upp, sjöngs av stående kongress, med gripen andakt, och följdes åter igjen av stormande applåder.

I en oförglömlig stund höllade Sveriges arbetares rikskongress broderlandet Norge, dess arbetare och hela dess folk. Och det skedde med en hjärtlighet, som tolkade vad Sveriges arbetare känner för sitt närmaste broderfolk, både för att det är det närmaste, vårt tvillingfolk men också därför att det sedan 1940 har ledningen i Nordens kamp, är den nordiske andans renaste uttryck. Sveriges arbetare känner en oerhörd kärlek till och beundran för det tappra norska folket i dess kamp, hoppas att kunna likna det i mot och trots och offerstyrka, och drömmer om att en gång få göra den naturlige insats till broderfolkets hjälp, som vi är ledna att tilllits ej kunnat få göra.

Norge, Sverige är et gammalt kapitel, nå åter mer aktuellt än någonsin, inte minst för arbetarklassen. Med stolthet minns vi, att det framför allt var Sveriges arbetarklass' innsats för fred och förståelse som i 1905 hindrade ett brödrakrig. Med sorg måste vi konstatera, att behandlingen av av våra norska bröder är som den är. Det bör vara känt, att åtskilliga av de som spioner häktade og dömda "utlänningarna" i Sveriges fångelser är utomordentliga norska patrioter, som inte har gjort annat än varje svensk patriot skulle göra i samma läge: skaffat sin laglige regering nyheter om folkets fiendes åtgörander. Det är "folkrättens" tragik, att Sverige av hänsyn till Norges fiende måste häkta och straffa vårt broderfolks hjältar.

Herr Vidkun Quisling har hållit et grotesk tal i Oslo till årsminnet av sitt "makttilråde". Grotesk då man inte vet på vad grundlag den maktten bygger, och vad 98% av Norges folk tänker om den figuren i fråga. Hur än hans husbonde pressat Sverige til menlöst, har likväl den svenske pressen, på den nazistiske när, bemött herr Quislings tal efter förtjänst, som en löjlighet och utmaning mot Sverige. Vi vet, att han representerer nazi-Tyskland, och ej 2% av Norges folk. Detta folk som helhet bevarar, trots vår ljuma rädda inställning till Norge och våra försurnelser, sin broderskapskänslaför oss. Hyllningen för Norge av L.O.'s kongress säger er, norska bröder, att också Sveriges folk alljänt har broderskapskänslan brinnande. Vi har inte fått hjälpa er mycket ennu. Några hundra trohus och några smulör mat. Det er vad vi har fått hjälpa er till. Vi hoppas på gemensam gärning för Nordens frihet. Den fjärde fänan, er fana, står och kommer alltid stå närmast vår svenska fana.

Ord som varner om hjertet og stimulerer oss nordmenn - ikke minst den sterke fylkingen som kjenner for

FRI FAGBEVIGLSE.